

AK ŤA POČÚVNE, ZÍSKAL SI SVOJHO BRATA

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor [TU](#)

Mt 18, 15-20

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ked' sa tvoj brat prehreší proti tebe, chod' a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak ťa počúvne, získal si svojho brata. Ak ťa nepočúvne, priber si ešte jedného alebo dvoch, aby bola každá výpoveď potvrdená ústami dvoch alebo troch svedkov. Keby ani ich nepočúvol, povedz to cirkvi. A keby ani cirkev nechcel poslúchnuť, nech ti je ako pohan a mýtnik.

Veru, hovorím vám: Čo zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi. A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“

Po tom, ako Ježiš rozprával o neprístojnom správaní sa spoločenstva voči malým, čiže tým, čo stoja na okraji spoločnosti, ktorí môžu byť pohoršení tým, čo vidia vo vnútri komunity v zmysle ambícií, nadržanosti, teraz nám chce rozprávať o škandále nezhôd uprostred spoločenstva. Píše o tom Matúš v kapitole 18, 15-20.

“Ked' sa tvoj brat”, jedná sa teda o člena spoločenstva *“prehreší proti tebe, chod' a...”* nie napomeň ho, ako to uvádza tento preklad, ale *“presvedč ho”*. Nie je tu pozícia nadriadeného a podriadeného, aby ho napomenul, ale pozícia brata, ktorý sa snaží prinavrátiť jednotu, chce prekonať nezhodu. Majúc vždy na pamäti to, čo Ježiš povedal predtým, aby sme nehľadali smietku v oku svojho brata, ale dávali si pozor na brvno vo vlastnom oku (brvno, ktoré skresľuje realitu).

“Medzi štyrmi očami”, nezhode teda netreba robiť reklamu, treba vyriešiť problém. A ten, komu sa dostalo neprávosti, má ísť za tým, čo sa prehrešil, pretože on často nemá odvahu či silu požiadať o prepáčenie, o odpustenie. A preto ten, kto je poškodený, má ísť za tým, čo ho urazil, aby napravil nezhodu.

“Ak ťa počúvne, získal si svojho brata; ak ťa nepočúvne, priber si ešte jedného alebo dvoch”, to sú tí, čo majú v spoločenstve úlohu zmierovateľov, *“aby bola každá výpoveď potvrdená ústami dvoch alebo troch svedkov”*. Tak to tvrdila kniha Deuteronomium 19, 15 o pravosti svedectva.

“Keby ani ich nepočúvol, povedz to cirkvi”. Je tu použitý grécky výraz *ecclesia*, čo znamená spoločenstvo povolaných, zhromaždenie povolaných Ježišom. *“A keby ani cirkev nechcel poslúchnuť, nech ti je”,* nie teda pre spoločenstvo, ale pre teba *“ako pohan a mýtnik”*. Čo to znamená?

Neznamená to, že tento človek, príčina nehody, má byť vylúčený z lásky spoločenstva, ba ani z tvojej lásky, ale znamená to, že táto láska bude jednosmerná.

Kým v spoločenstve je láska darovaná aj prijímaná, pretože bratia si navzájom prejavujú túto lásku; voči človeku ktorý je príčinou nehody, je láska iba darovaná rovnako ako voči nepriateľom. Ježiš hovorí, že máme milovať svojich nepriateľov a modliť sa za svojich prenasledovateľov. Nemáme teda vylúčiť tohto človeka zo svojej lásky, ale máme ho milovať stratovo, jednosmerne.

A pri príležitosti témy odpustenia Ježiš ubezpečuje: **“Veru, hovorím vám: Čo zviažete na zemi, bude zviazané v nebi”**. Ide stále o odpustenie, kto neodpúšťa, viaže odpustenie na Boha, **“a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi”**. Ide o odpustenie, Božie odpustenie sa stáva platným a účinným vtedy, keď sa premieňa na odpustenie voči ostatným. Kto teda neodpúšťa, viaže odpustenie na Boha, kto odpúšťa, ho rozvazuje.

Na konci kapitoly, verš 35, Ježiš povie: *“Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte zo srdca každý svojmu bratovi”*. Ježiš teda týmto svojím tvrdením nepripisuje svojmu spoločenstvu moc ustanovovať zákony v akejkoľvek oblasti, ale mu dáva zodpovednosť za udelenie odpustenia: ak neodpustíš, viažeš odpustenie na Boha.

A potom Ježiš uzatvára: **“Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne...”** výraz jednomyselne je *Sinfoneo*, ako “symfónia”¹. Je to dôležité, pretože označuje život spoločenstva. Symfónia znamená, že rozličné hlasy, rozličné nástroje hrajú tak, aby zo seba vydali to najlepšie. Nemá tu teda byť jednotvárnosť hlasov a zvukov, ale rozličnosť v rámci jednej partitúry, ktorou je láska. Je to teda láska, prežívaná v rozličných formách, prekvitajúca rozličnými spôsobmi.

“... prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja...” opäť sa tu objavujú dvaja alebo traja, ktorí boli zmierovateľmi, ktorí išli odstrániť nehodu, ich úloha zmierovateľov zjavuje Pánovu prítomnosť: **“...zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.”**

Opäť sa tu objavuje téma drahá evanjelistovi: Ježiš Boh s nami. V židovskej tradícii sa hovorievalo, že kde sa dvaja alebo traja schádzali, aby študovali *Torah, Zákon, Shekinà*, čiže Božia sláva bola medzi nimi. Ježiš ale nahrádza zákon. Priľnutie k Bohu sa už neuskutočňuje prostredníctvom zákona, ktorý je človeku daný zvonka, ale stotožnením sa s istým človekom: s Ježišom, Božím synom, vzorom ľudstva. Ježiš uisťuje, že keď je prítomné toto zjednotenie, keď sa napravia nehody vo vnútri spoločenstva, jeho prítomnosť je neustála a vzrastajúca.

Preklad: Zuzana Černá

¹ súzvuk